

Nefndasvið alþingis
Austurstræti 8-10

150 REYKJAVÍK

Reykjavík 7. desember 2010

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, 237. mál

Viðskiptanefnd Alþingis hefur sent Samtökum atvinnulífsins framangreint frumvarp til umsagnar. SA fagna því að frumvarpið sé að nýju komið til meðferðar Alþingis, enda mikilvægt að stefna sé mörkuð um hvernig fyrirkomulag innstæðutrygginga eigi að vera hér á landi eftir hrun bankakerfisins haustið 2008.

SA vekja sérstaka athygli á að með frumvarpinu og ýmsum öðrum frumvörpum sem eru til meðferðar á Alþingi er ráðgert að leggja verulegar fjárhagslegar byrðar á fjármálafyrirtæki sem þegar berjast við að lækka kostnaðarhlutföll sem hafa verið of há. Gæta þarf að því að þessar byrðar verði ekki of miklar þannig að það leiði til hækkaðs verðlags á þjónustu til viðskiptamanna fjármálafyrirtækja og hafi áhrif á vaxtamyndun í fjármálakerfinu. Verði það niðurstaðan mun það þrengja möguleika fjármálakerfisins til að vinna að endurreisn íslensks efnahagslífs.

Markmið frumvarpsins er að veita eigendum innstæðna í innlánsstofnunum og viðskiptavinum fyrirtækja í verðbréfaþjónustu vernd gegn greiðsluferfiðleikum viðkomandi fyrirtækis gegn því að innlánsstofnanir og fyrirtæki í verðbréfaþjónustu greiði iðgjald til Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta. Frumvarpið er m.a. samið vegna breytinga sem gerðar hafa verið á regluverki Evrópusambandsins. Í frumvarpinu er greint milli verndar sem varðar innstæðueigendur annars vegar og verndar er varðar fjárfesta hins vegar. Lögð er til stofnun nýrrar innstæðudeildar, A-deildar, sem taki við iðgjaldi frá innlánsstofnunum. Heildarfjárhæð tryggðra greiðslna hvers einstaks innstæðueigenda verði aldrei hærra en nemur jafnvirði 100.000 evra, samanborið við lágmarkstryggingavernd sem nemur rúmum 20.000 evrum samkvæmt gildandi lögum.

Í 2. gr. frumvarpsins er að finna ýmsar orðskýringar. Í greininni er hugtakið innstæða skilgreint en skortir á að skýrt sé tekið á því hvaða innstæður séu raunverulega tryggðar. Þá er eðlilegt að iðgjöld til A-deildar, sbr. 10. gr., reiknist af tryggðum innstæðum samkvæmt skilgreiningu í 2. gr. frumvarpsins.

Í 14. gr. frumvarpsins eru tilgreindar þær innstæður sem ekki njóta tryggingaverndar. Samkvæmt 3. tölul. 1. mgr. 14. gr. njóta ekki verndar innstæður fyrirtækis þar sem innlánsstofnun fer með virkan eignarhlut samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki, sem er 10% eða meira. Í greinargerð með frumvarpinu eru engin rök færð fyrir þessari takmörkun.

Fjölmörg fyrirtæki hafa lent í tímabundinni eigu bankanna, að hluta eða öllu leyti, vegna fjárhagserfiðleika eigenda þessara sömu fyrirtækja. Það verður ekki séð að nein rök standi til þess að raska réttarstöðu slíkra fyrirtækja með þessum hætti. Óeðlilegt er að ólíkar reglur gildi um sambærileg félög af þeirri ástæðu einni að bankar eiga hlut í öðru félaginu en ekki hinu. Slík mismunun raskar samkeppnisstöðu þeirra þar sem áhætta annars félagsins verður meiri,

SAMTÖK ATVINNULÍFSINS

sem getur leitt til meiri fjármagnskostnaðar. Ef ákvæði sem þetta eru hins vegar algeng á EES verður að líta til þeirra sérstöku aðstæðna sem uppi eru á Íslandi eftir hrun bankakerfisins.

Samtök atvinnulífsins leggja því til að þessi töluliður 14. gr. falli brott sem og 3. tölul. 22. gr. frumvarpsins sem kveður á um að undanskilin tryggingavernd séu verðbréf og reiðufé fyrirtækis þar sem verðbréfafyrirtæki fer með virkan eignarhlut samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki.

Virðingarfyllst,

f.h. Samtaka atvinnulífsins